

Arkusz inwentaryzacji zwierzyny przeprowadzonej

w dniu roku

na rok gospodarczy/.....

Dane ogólne

1. Obwód łowiecki nr powierzchnia ha, w tym powierzchnia gruntów leśnych ha, powierzchnia po wyłączeniach, o których mowa w art. 26 ustawy z 13.X.1995 r. Prawo Łowieckie ha
2. Województwo, Powiat
3. Nadleśnictwo (nazwa i adres siedziby)
4. Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych (nazwa i adres siedziby)
5. Zarząd Okręgowy PZŁ (nazwa i adres siedziby)
6. Dzierżawca/lub zarządca (nazwa i adres siedziby)

Metoda przeprowadzania inwentaryzacji zwierzyny grubej: 1

Metoda przeprowadzania inwentaryzacji zwierzyny drobnej: 1

Warunki klimatyczne:

- temperatura
- wiatr
- opady
- grubość pokrywy śnieżnej

¹ Zalecane metody inwentaryzacji zwierzyny:

- Pędzenia próbne – zwierzyna gruba
- Tropienie na transektach – zwierzyna gruba i drapieżniki
- Taksacje pasowe zajęcy i kuropatw (metoda obowiązkowa przy planowaniu pozyskania zajęcy i kuropatw)
- Liczenie przy użyciu sztucznego światła – zwierzyna drobna
- Całoroczne obserwacje

IV. Dane dotyczące zwierząt łownych

a) zwierzyna gruba

Gatunki zwierząt łownych	Szacowana liczebność zwierząt na 10.03 r	Przyrost naturalny i podział młodych osobników do przekwalifikowania przed sezonem polowań*	Planowana liczebność zwierzyny grubej przed okresem polowań*
	szt.		szt.
1	2	3	4
1. Łosie razem		Przyrost do 20% stanu wiosennego = łoszaki**	
a) byki		Stan +50 % łoszaków	
b) kłepy		Stan +50 % łoszaków	
c) łoszaki		1:1 podział na byki i kłepy przed sezonem polowań	
2. Jelenie razem		Przyrost do 30 % stanu jeleni na 10.03 **	
a) byki razem		Byki łącznie	
- I kl. wieku		80% stanu wiosennego kl. I + 50 % cieląt	
- II kl. wieku		80 % stanu wiosennego kl. II + 20 % kl. I	
- III kl. wieku		100 % stanu wiosennego kl. III + 20 % kl. II	
b) łanie		Łanie = stan na 10.03 + 50 % cieląt	
c) cielęta		Cielęta = stan wiosenny jeleni x% przyrostu	
3. Jelenie Sika r-m		Przyrost do 30% stanu jeleni na 10.03 **	
a) byki razem		Byki łącznie	
- I kl. wieku		67 % stanu wiosennego kl. I + 50 % cieląt	
- II kl. wieku		100 % stanu wiosennego kl. II + 33 % kl. I	
b) łanie		Łanie = stan na 10.03 + 50 % cieląt	
c) cielęta		Cielęta = stan wiosenny jeleni x% przyrostu	
4. Daniele r-m		Przyrost = 20-30 % stanu populacji na 10.03 **	
a) byki razem		Byki łącznie	
- I kl. wieku		50 % stanu wiosennego kl. I + 50 % cieląt	
- II kl. wieku		75 % stanu wiosennego kl. II + 50 % kl. I	
- III kl. wieku		100 % wiosennego stanu kl. III + 25 % kl. II	
b) łanie		Łanie = stan na 10.03 + 50 % cieląt	
c) cielęta		Cielęta = stan wiosenny danieli x% przyrostu	
5. Sarny razem		Przyrost = 10-30 % stanu populacji na 10.03 **	
a) kozły razem		Kozły razem	
- I kl. wieku		I kl. = +50 % stanu kozłat – 50 % stanu na 10.03 przekwalifikowane do kl. II	
- II kl. wieku		100 % wiosennego stanu kl. II + 50 % kl. I	
b) kozy		Kozy = stan na 10.03 + 50 % kozłat	
c) kozłeta		Kozłeta = stan wiosenny saren x% przyrostu	
6. Muflony r-m		Przyrost do 30 % stanu na 10.03 = jagnięta **	
a) tryki		Stan na 10.03 + 50 % jagnięt	
b) owce		Stan na 10.03 + 50 % jagnięt	
c) jagnięta		1:1 podział na tryki i owce	
7. Dzikie razem		Przyrost 50 % -150 % stanu na 10.03 = warchlaki **	
a) lochy		Stan na 10.03 + 50 % pozostałych	
b) odyńce		Stan na 10.03 + 50 % pozostałych	
c) pozostałe (przelatki)		1:1 podział na odyńce i lochy	
d) warchlaki		Przepisać do pozycji pozostałe	

* - dane niezbędne do prowadzenia gospodarki łowieckiej

** - w rejonach występowania dużych drapieżników (wilki, rysie), przyrost może ulegać obniżeniu do wartości 50 % założonego

b) zwierzyzna drobna

Gatunki zwierząt łownych	Szacowana liczebność zwierząt wg stanu na 10.03 r.
	szt.
1	2
8. Lisy	
9. Jenoty	
10. Borsuki	
11. Kuny - razem	
w tym: tumak	
kamionka	
12. Norki amerykańskie	
13. Tchórze zwyczajne	
14. Szopy pracze	
15. Piżmaki	
16. Zające szaraki *	
17. Dzikie króliki	
18. Jarzabki	
19. Bażanty	
20. Kuropatwy *	

c) gatunki chronione

Gatunki zwierząt objętych ochroną gatunkową	Szacowana liczebność zwierząt wg stanu na 10.03 r.
	szt.
1	2
1) wilk	
2) ryś	
3) bóbr (stanowiska)	
4) wydra	
5) głuszec	
6) cietrzew	
7) kruk (gniazda)	

Data sporządzenia inwentaryzacji:

Inwentaryzację sporządził:

Podpis**
(imię, nazwisko)

Podmioty współdziałające***

* - w obwodach gdzie planowany jest odstrzał zająca i kuropatwy zaleca się przeprowadzenie taksacji pasowej lub liczenia zajęcy w sztucznym świetle
** - członek zarządu koła/zarządca
*** - przedstawiciele PGLLP, naukowcy, inne podmioty

Opis metodyki przeprowadzania inwentaryzacji wybranymi metodami:

- **Pędzenia próbne:**

W praktyce pędzenia przeprowadza się na ok. 10% powierzchni leśnej obszaru, dla którego prowadzona jest ocena – wyniki następnie przelicza się na całość powierzchni leśnej. Mioty, w których prowadzi się pędzenia powinny mieć wielkość 50 – 60 ha (max 80 ha). W pędzeniach próbnych biorą udział naganiacze i obserwatorzy. Naganka przesuwana się w linii przez całą długość miotu w kierunku czoła miotu, na którym ustawieni są obserwatorzy. Obserwatorzy stoją również na całości linii bocznych miotu (flankach). Ważne jest, by krawędzie pojedynczego miotu były wyraźnie określone przez drogi/linie oddziałowe, tak aby obserwatorzy mieli możliwość obserwacji i policzenia zwierzyny wychodzącej z miotu. Rozkład przestrzenny pędzeń na terenie badanego kompleksu leśnego musi być ustalony losowo, zaś poszczególne mioty powinny być oddalone od siebie, w celu przeciwdziałania podwójnego liczenia tych samych osobników. Mioty powinny być mniej więcej równomiernie rozmieszczone po terenie objętym oceną liczebności i odzwierciedlać strukturę wiekową i siedliskową lasu. Pędzenia prowadzi się zimą, kiedy drzewa są w stanie bezlistnym, zapewniającym najlepsze warunki obserwacji. Wszystkie dostrzeżone zwierzęta wychodzące z miotu w sektorze obserwacji jednej osoby są notowane na kartach obserwacji, oddzielnie dla każdego pędzenia. Zarówno naganiacze, jak i obserwatorzy rejestrują zwierzynę przechodzącą tylko po jednej stronie (na przykład prawej), tak aby ograniczyć podwójne liczenie tych samych zwierząt. Naganiacze rejestrują liczbę zwierząt przemieszczających się do tyłu i przechodzących przez ich linię. Na karcie obserwacji notowany jest gatunek, liczba zwierząt przekraczających sektor oraz płeć i inne cechy osobników – np. klasę wieku, cechy poroża itp. Po każdym miocie koordynator zbiera informacje od naganiaczy i obserwatorów o widzianej przez nich liczbie zwierząt i dba o to żeby te same zwierzęta nie zostały uwzględnione przez naganiaczy i obserwatorów.

- **Taksacje pasowe zajęcy i kuropatw:**

Taksacje pasowe wykonywane są w ciągu dnia. Na czelu pasa taksacyjnego znajduje się 10 obserwatorów, którzy podążając przed siebie liczą wszystkie wypłoszone zajęcy i/lub kuropatwy. Szerokość pasa w tej metodzie powinna wynosić około 100 m. Długość trasy powinna wynosić nie mniej niż 10 km, powinna odpowiadać powierzchni 10% obwodu łowickiego. W celu oszacowania zagęszczenia wykorzystuje się poniższy wzór:

$$\text{Zagęszczenie w osobnikach na km}^2 \quad N = \left(\frac{n}{l} \right) * 10$$

gdzie:

N- liczba osobników na powierzchni 1 km²
n – liczba zaobserwowanych zajęcy
l – długość trasy taksacji

- **Liczenie przy użyciu sztucznego światła:**

Taksacje nocne wykonywane są między godziną 22:00-01:00. Szerokość pasa wyznacza światło reflektora halogenowego, które płynie z okna wolno jadącego samochodu. Obserwatorzy siedzący w aucie powinni być wyposażeni w lornetkę i notować wszystkie napotkane w świetle zajęcy. Długość trasy powinna wynosić nie mniej niż 10 km. W celu oszacowania zagęszczenia wykorzystuje się poniższy wzór:

$$\text{Zagęszczenie w osobnikach na km}^2 \quad N = \frac{n * 100}{l * 15}$$

gdzie:

N- liczba osobników na powierzchni 1 km²
n – liczba zaobserwowanych zajęcy
l – długość trasy taksacji